

[Justitsministeren.]

deltage i nogen Demonstration, dels med Hensyn til, at han havde overværet Mødet, idet Politiet havde udtalt, at det vist vilde blive vanskeligt at finde Doms mænd i Terndrup, der ikke havde overværet Mødet, medmindre man vilde ende med at lægge politiske Synspunkter til Grund, hvad jo netop ikke var Hensigten og fra min Side paa enhver Maade ønsket undgaaet blot Skin af, hvilket stærkt er præciseret baade til den ene og den anden Side.“

Statsadvokat Thomsen forelagde derefter — stadig telefonisk — de fremkomne Oplysninger for Statsadvokat Schlegel, idet han ligeledes henstillede, at man ikke skulde nedlægge Paastand paa, at den Domsmand, der havde været med til Mødet, skulde vige sit Sæde. Statsadvokat Schlegel erklærede, at han vilde tale med Rigsadvokaten om Spørgsmaalet. Rigsadvokaten tiltraadte, at der ikke skulde rejses Indsigelse mod Domsmanden, og denne Afgørelse blev derefter meddelt Statsadvokat Thomsen.

Sidstnævnte har i øvrigt i sin Erklæring fremhævet, at ingen af de Embedsmænd, der havde med Forespørgselen at gøre, havde ringeste Anelse om, hvem der fulgte efter paa Domsmandslisten og altsaa skulde træde til, hvis en af de udpegede Doms mænd blev erklæret inhabil. Jeg beder den ærede Ordfører lægge Mærke til denne Udtalelse, der gør det endnu mindre forklarligt, hvorfor Politimesteren skulde have undersøgt Domsmandslisten. Han erklærer endvidere, at Grunden til, at Undersøgelsen af Doms mændenes mulige Inhabilitet blev iværksat telefonisk, var, at han eventuelt vilde have Dommerens Afgørelse af Inhabilitetsspørgsmaalet saa betids, at det ikke skulde blive nødvendigt at udsætte Retsmødet for at tilkalde andre Doms mænd, en Betragtning, Hr. Thomsens i Formiddags modtagne Erklæring yderligere lægger særlig Vægt paa.

De Embedsmænd, der har haft med Sagen at gøre, er først paa et senere Tidspunkt blevet bekendt med, paa hvilken Maade Landbetjent Hoby havde fremskaffet sine Oplysninger, men som allerede oplyst har Betjentens foresatte i hvert Fald intet at beklage sig over, naar man paalægger ham i Løbet af et Par Timer at fremskaffe de ønskede Oplysninger, men uden at give ham nogen Art af Instruks om, hvordan han skal bære sig ad, andet end den, der ligger i hans egen Forstaaelse af Ordet „diskret“.

Ved Fremsendelsen af de indhentede

Redegørelser har Rigsadvokaten udtalt følgende, som jeg skal oplæse ordret, idet jeg springer Indledningen over:

„Ved disse Erklæringers Fremsendelse skal jeg udtale: Ansvaret for den skete Henvendelse til Doms mændene maa efter det foreliggende alene paa hvide Statsadvokat Thomsen, selv om Oplysningerne ikke er indhentet paa en saa diskret Maade som af ham ønsket. Baade Anklager og Forsvarer maa ved eventuelle Spørgsmaal om Dommeres og Doms mænds Inhabilitet gøre deres Synspunkter gældende over for Retten og ikke paa anden Maade. Doms mænds politiske Indstilling har ingen Interesse. Jeg skal tilføje, at jeg er overbevist om, at den Opsigt, denne Sag har vakt, vil være Statsadvokat Thomsen, der nu siden 1. Oktober 1919 med stor Dygtighed og Interesse har beklædt sit Embede, en tilstrækkelig Advarsel, saaledes at han ikke fremtidig i sin Embedsiver foretager sig Skridt eller fremkommer med Udtalelser, der kan give Anledning til berettiget Kritik.“

Justitsministeriet er dog efter hele denne Sags Karakter ikke i Stand til fuldt ud at tiltræde Rigsadvokatens Opfattelse, endsige tiltræde den uden Kommentarer. Jeg er naturligvis enig med Rigsadvokaten i, at en Undersøgelse af Doms mændenes politiske Anskuelser er uden Interesse og ganske utilstedelig. Ogsaa politimæssige Afhøringer med det Formaal at konstatere, om der foreligger specielle Inhabilitets grunde i øvrigt for Doms mændene, anser jeg for uberettiget, hvad enten disse Afhøringer foretages mere eller mindre diskret. Det kunde i den foreliggende Situation, hvor Statsadvokat Thomsen med kort Varsel havde overtaget den omfattende Sag, og hvor han var ukendt med de lokale Forhold, maaske være rimeligt, at han havde forespurgt Anklagemyndighedens stedkendte Organer, Statsadvokaten i Aalborg og Politimesteren i Hadsund, om der var dem noget bekendt om de specielle Inhabilitets grunde hos Doms mændene, ellers kunde man i givet Fald have bebrejdet Anklagemyndigheden, at det skortede paa Samarbejde mellem dens Organer. Men ud herover yderligere at foretage Afhøringer til Oplysning af, hvorvidt saadanne Inhabilitets grunde forelaa, det er uberettiget, og Afhøring vedrørende politisk Opfattelse er ikke alene uberettiget, det er uforsvarligt, det er direkte i Strid med Retsplejelovens § 66, der jo udtrykkelig foreskriver Ligestilling for Doms mænd og Dommere.

Ingen Statsadvokat eller Politimester